

Arrest

nr. 322 471 van 26 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X
beiden wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn en die beiden wettelijk vertegenwoordigd worden door hun ouders X en X, op 4 oktober 2024 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 oktober 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen, hun moeder en hun advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat A. HUYSMANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) en tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), een minderjarige broer en zus, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 17 april 2022 samen met hun ouders. Op 19 april 2024 verzoeken de ouders van verzoekers om internationale bescherming; verzoeken die op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ook in naam van verzoekers, als vergezellende minderjarigen, worden ingediend.

Op 28 november 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van de door verzoekers' ouders ingediende verzoeken en wordt internationale bescherming geweigerd. Bij arrest nr. 303 183 van 14 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat de ouders van verzoekers niet erkend worden als

vluchteling en dat hen de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 10 april 2024 dienen verzoekers zelf, als begeleide minderjarigen, een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 september 2024 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van hen beslissingen houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die dezelfde dag aan verzoekers aangetekend worden verzonden.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je een Georgisch staatsburger van Georgische origine. Je bent geboren te Tbilisi op 23 augustus 2014 en je bent dus minderjarig.

Je kwam samen met je vader Kv., K. (CGVS ref. XX/XXXXXX, O.V. X.XXX.XXX), je moeder Kh., G. (CGVS ref. XX/XXXXXX, O.V. X.XXX.XXX), en je zus Kv., Al. (CGVS ref. XX/XXXXXX, O.V. X.XXX.XXX) naar België. Jullie verlieten Georgië op 13 april 2022 uit vrees dat er oorlog met Rusland zou uitbreken in Georgië.

Op 19 april 2022 dienden je ouders een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Je moeder steunde daarbij haar verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als je vader. Hun verzoek, dat overeenkomstig artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werden ingediend, werd afgesloten door het CGVS met een beslissing ‘kennelijk ongegrond’ op 28 november 2022. Het beroep dat je ouders aantekenden tegen deze beslissing werd op 14 maart 2024 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Op 10 april 2024 diende je een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je verklaarde dat er in 2019 het coronavirus was, dat je thuis was, en dat je niet naar school kon gaan in Georgië. Je gaf voorts aan dat je vader veel stress had in Georgië, dat hij niet kon gaan werken, en dat je moeder hem troostte. Je vertelde dat je je best doet hier en dat jullie voor een betere toekomst naar hier zijn gekomen. Je vader neemt nu medicijnen en het gaat duidelijk beter met hem. Je verklaarde dat je hier wil blijven omdat je in Moldavië niet goed kon studeren – je moest online studeren en de verbinding was niet altijd perfect –, omdat je hier aan judo doet, omdat je hier vrienden hebt gemaakt, en omdat je ervan houdt om Frans te spreken. Je denkt dat als je terug gaat je vader zich nog steeds zorgen zou maken, dat hij bezorgd en gestresseerd zou zijn, en dat je moeder hem opnieuw zou moeten troosten. Jij en je zus zouden daardoor gestresseerd zijn en minder of niet kunnen studeren.

Je advocaat verwees aan het einde van het persoonlijk onderhoud van je zus in hoofde van jou en je zus nog naar jullie situatie in Georgië als intern ontheemden nadat je ouders Abchazië in de periode 1991-1992 moesten verlaten, naar het trauma dat je vader opliep door de oorlog tussen Rusland en Georgië in 2008 en de psychologische behandelingen (en medicatie) die hij hiervoor kreeg, en naar de vrees voor een oorlog door het conflict in Oekraïne en de vrees dat jij en je zus hetzelfde zouden moeten meemaken dan wat je vader had meegemaakt. Daarnaast verwees je raadsman naar het gegeven dat jij en je zus hier geïntegreerd zijn, dat jullie de Franse taal spreken, dat jullie hier vriendjes hebben gemaakt en graag naar school gaan.

Ter staving van je verzoek leg je volgende documenten neer: je vluchtelingenkaart uit Georgië, je schoolattesten uit België, je geboortecertificaat, een medisch attest over jouw afwezigheid tijdens de asielprocedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), de vluchtelingenkaart van je zus, het geboortecertificaat van je zus, de schoolattesten van je zus, twee psychologische attesten van je vader uit Georgië, een psychologische attest van je vader uit België dat werd opgemaakt in het kader van zijn 9ter aanvraag bij de DVZ, een attest van het judo, een attest dat je moeder de Franse taal machtig is, en een attest dat je moeder een cursus inburgering volgt.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratieve dossier, van oordeel is dat er voor je, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd je tijdens de procedure bijgestaan door je wettelijke vertegenwoordigers, namelijk je ouders; werd het persoonlijk

onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaatgeneraal een specifieke opleiding volgde om verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen op professionele en verantwoorde wijze te behandelen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door jouw ingediende verzoek om internationale bescherming voornamelijk berust op elementen die door jouw ouders werden aangehaald.

Jij verklaarde dat je vader veel stress had in Georgië, dat hij niet kon gaan werken, en dat je moeder hem troostte. Je gaf verder aan dat je je best doet hier en jullie voor een betere toekomst naar hier zijn gekomen. Je vader neemt nu medicijnen en het gaat duidelijk beter met hem (CGVS, pg. 4). Je denkt voorts dat als je terug gaat naar Georgië je vader zich nog steeds zorgen zou maken, dat hij bezorgd en gestresseerd zou zijn, en dat je moeder hem opnieuw zou moeten troosten. Jij en je zus zouden daardoor gestresseerd zijn en minder of niet kunnen studeren (CGVS, pg. 5). In het kader van jouw zus haar verzoek verwezen jouw ouders ook naar de psychologische problemen van je vader. Je vader verklaarde dat je niet kan terugkeren naar Georgië omdat jullie er door zijn psychologische problemen – je vader verklaarde een zware acute stressstoornis te hebben -, gezien deze in Georgië niet volledig kunnen behandeld worden, opnieuw in dezelfde situatie zouden belanden wat er tot zou kunnen leiden dat je vader en je moeder apart wonen (CGVS zus, pg. 4 & 5). Je moeder verklaarde over zijn psychologische problemen dat hij in Georgië heel veel stress had en soms ook in een kliniek lag, dat ze genoodzaakt was om met hem samen te zijn waardoor ze niet genoeg aandacht kon geven aan jou en je zus, en dat jij en je zus door de stress, angst en zware omstandigheden van je vader ook stress hadden (CGVS zus, pg. 10). Hierdoor ging je zus volgens je moeder ook niet naar de crèche en had je vader geen contact met jou en je zus (CGVS zus, pg. 10). Je moeder gaf nog aan dat je zus door de psychologische problemen van je vader, en de stress en de zorgen die dit bij haar teweegbracht, op latere leeftijd begon te praten (CGVS zus, pg. 11).

Wat betreft de psychologische problemen van je vader dient te worden vastgesteld dat deze reeds onderzocht werden in het kader van het verzoek om internationale bescherming van je ouders en dat deze problemen geen aanleiding hebben gegeven tot een internationale beschermingsstatus. Inzake het verzoek van je ouders nam het CGVS een beslissing 'kennelijk ongegrond' op 28 november 2022. Het beroep dat je ouders aantekenden tegen deze beslissing werd op 14 maart 2024 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Er werd omtrent de psychologische problemen van je vader door de RvV geargumenteerd dat (i) je ouders nalieten geobjectiveerde (medische) stavingstukken aan te reiken die een buitengewone kwetsbaarheid aantonen in die zin dat van je vader redelijkerwijze niet kan worden verwacht dat hij een beroep doet op de Georgische overheid; (ii) je ouders niet aannemelijk maakten dat de psychische problemen van je vader op zich vervolging zouden uitmaken, noch dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren of dat hem op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd; (iii) je ouders evenmin middels enig begin van bewijs aantoonde dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden; (iv) deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming; en (v) in tegenstelling tot hetgeen je ouders in hun verzoekschrift trachtten voor te houden, uit de verklaringen van je vader bleek dat hij in Georgië in 2014-2015 werd opgevolgd door een psycholoog en dat hij medicatie voorgeschreven kreeg, en dat uit niets bleek dat je vader bij terugkeer om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie niet opnieuw toegang zouden hebben tot of gebruik zou kunnen maken van de gezondheidszorg in Georgië (RvV, arrestnr. 303183, pg. 5). De ter terechtzitting bij de RvV neergelegde aanvullende nota met "kopie stukken 9ter aanvraag" door jouw ouders – je vader legde ook in het kader van jouw zus haar verzoek een psychologisch attest uit België neer dat werd opgemaakt in het kader van deze aanvraag -, wierp hier volgens de RvV geen ander licht op (RvV, arrestnr. 303183, pg. 6 & 7).

Er werd hieraan door de RvV nog toegevoegd dat een psychiater vaststellingen kan doen omtrent de geestelijke gezondheidstoestand van een patiënt, doch bij het stellen van zijn diagnose afhankelijk is van de verklaringen van zijn patiënt. Hij kan vervolgens vermoedens hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden aangeven ten gevolge waarvan de klachten ontstonden. Nergens uit het door jouw ouders voorgelegde document bleek volgens de RvV dat de opsteller zich voor de vaststelling dat de vermelde psychische problemen het gevolg zijn van geweld ondergaan in Georgië heeft gesteund op andere gegevens dan de verklaringen van verzoeker. Deze documenten vormen volgens de RvV dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin de psychische problemen van je vader zijn ontstaan. Wat betreft de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van je vader werd nog vastgesteld dat dit geheel losstaat van de beroepsprocedure in het kader van het verzoek van jouw ouders om internationale bescherming.

Daarnaast wijzigen de verklaringen die jouw ouders over de psychologische problemen van jouw vader aflegden in het verzoek van jouw zus niets aan voorgaande vaststellingen van de RvV omwille van volgende pertinente redenen.

Vooreerst bevestigde je vader dat hij in Georgië psychologische begeleiding en medicatie kreeg voor zijn psychologische problemen. Je vader verklaarde dat hij na de oorlog in Georgië naar consultaties ging waarbij men verhalen aan mekaar vertelde, dat er medische behandelingen plaatsvonden met medicatie die soms bijwerkingen of verkeerde uitwerkingen hadden – hij stelde dat hij eens 2 dagen had doorgeslapen na het nemen van medicatie en als een 'lijk' was, dat ze nadien andere medicatie voorschreven maar dit hetzelfde effect had, en dat hij nadien stopte met het nemen van medicatie (CGVS zus, pg. 4 & 6) -, dat hij ook naar een klooster ging, dat hij na zijn vertrek uit het klooster genoodzaakt was om naar het ziekenhuis te gaan, dat hij vervolgens een tweede behandeling kreeg die beter was maar uiteindelijk niet het beste resultaat had geleverd, en dat de behandeling die hij in 2014-2015 kreeg geen goed resultaat had opgeleverd (CGVS zus, pg. 4). Je vader legde tevens twee psychologische attesten neer waaruit blijkt dat hij voor zijn psychologische problemen behandeld werd in Georgië. Uit het eerste attest (d.d. 19/07/2013) blijkt dat je vader van 2008 tot 2009 in een klooster was om te herstellen van een psychologisch trauma en uit het tweede attest blijkt dat je vader van maart 2009 tot januari 2010 werd opgenomen in het medisch centrum 'Olimpi' en er een behandeling kreeg van een psycho-neuroloog voor een acute depressieve toestand met psychomotorische stoornis. Er wordt hierin gesteld dat aan je vader na verbetering van zijn aandoening onderhoudstherapie met medicijnen en psychotherapiesessies aanbevolen werden.

Daarnaast blijkt uit de verklaringen van je ouders dat een mogelijk actueel gebrek aan adequate behandeling in Georgië voor de psychologische problemen van je vader geenszins verband houdt met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Je vader stelde dat hij in geval van terugkeer naar Georgië niet weet of hij toegang kan krijgen tot psychologische begeleiding, dat hij zich hierover niet geïnformeerd heeft, dat hij de psychologische begeleiding er niet meer vertrouwt gezien hij er een paar keer slecht van geworden is, en dat hij er de foute medicatie kreeg voorgeschreven (CGVS zus, pg. 5 & 6). Verder gaf je vader aan dat zijn ouders in Georgië in verschillende apotheken gevraagd hadden naar de medicatie die hij hier in België krijgt maar dat zij het niet konden vinden (CGVS zus, pg. 6). Je moeder voegde hieraan toe dat de medicatie die je vader krijgt in België, en de behandelingen die hij in het verleden kreeg in Georgië, niet gesubsidieerd worden in Georgië (CGVS zus, pg. 11 & 12). Je moeder gaf hierbij aan dat je grootouders hen in het verleden hielpen om de psychologische begeleiding te financieren maar dat ze gepensioneerd zijn. Je moeder bevestigde vervolgens dat het wel mogelijk is voor je vader om een dokter te bezoeken maar dat je vader geen psychologische begeleiding kan krijgen in Georgië omwille van financiële redenen (CGVS zus, pg. 12). Uit voorgaande verklaringen van je ouders - nl. het gegeven dat er een mogelijk actueel gebrek aan adequate behandeling in Georgië voor de psychologische problemen van je vader is omdat je vader er de psychologische begeleiding niet vertrouwt, omdat de medicatie die je vader hier in België krijgt niet beschikbaar zou zijn in Georgië, en omdat je ouders de psychologische begeleiding omwille van financiële redenen niet zouden kunnen betalen - blijkt dan ook geenszins dat een mogelijk gebrek aan adequate behandeling voor de psychologische problemen van je vader in geval van terugkeer naar Georgië enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden, noch dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet een verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit deze verklaringen van je ouders dat de psychische problemen van je vader op zich vervolging zouden uitmaken, noch dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren of dat hem op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontczegd of opzettelijk worden geweigerd. Er kan nog worden toegevoegd dat je vader zich voor de beoordeling van zijn psychologische problemen dient te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de

Vreemdelingenwet. Uit de verklaringen van je vader blijkt dat hij dergelijke procedure opstartte maar dat hij tot op heden nog geen antwoord heeft gekregen (CGVS zus, pg. 6).

In het licht van voorgaande vaststellingen vormt de verwijzing van jou en jouw ouders naar de psychologische problemen van je vader dan ook geen motief dat een afzonderlijk verzoek voor jou kan rechtvaardigen.

Voorts verklaarde je dat er in 2019 het coronavirus was, dat je thuis was, en dat je niet naar school kon gaan in Georgië (CGVS, pg. 4). Je gaf verder aan dat je hier in België wil blijven omdat je in Moldavië niet goed kon studeren – je moest online studeren en de verbinding was niet altijd perfect -, omdat je hier aan judo doet, omdat je hier vrienden hebt gemaakt, en omdat je ervan houdt om Frans te spreken (CGVS, pg. 5). Je legde in dit verband schoolattesten en een attest van het judo neer. Er dient te worden vastgesteld dat deze elementen geen verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming. Deze elementen betreffen louter je integratie in België en ressorteren niet onder de procedure internationale bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat je ondertussen gewend bent aan je leven in België, dat je niet zo goed kon studeren in Moldavië tijdens corona – je gaf aan dat je online moest studeren en dat de verbinding niet altijd perfect was -, dat je hier aan judo doet, dat je hier vrienden hebt gemaakt, en dat je ervan houdt om Frans te spreken waardoor een terugkeer naar je land van herkomst om die redenen een aanpassing van jou zou vergen, kan hierin geen intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit gevonden worden. Er kan hierbij aanvullend nog worden opgemerkt dat je tijdens het persoonlijk onderhoud, wat betreft je bewering dat je niet goed kon studeren in Georgië en je online les kreeg tijdens corona, gevraagd werd of de andere kindjes van je school ook online studeerden of naar school gingen. Je verklaarde toen dat de meesten online school kregen (CGVS, pg. 5). Voorts haalde je geen enkele concrete en geloofwaardige reden aan waaruit zou kunnen blijken dat je in geval van terugkeer geen toegang zou hebben tot onderwijs in je land van herkomst. Bijgevolg vormen dit geen motieven die een afzonderlijk verzoek voor jou kunnen rechtvaardigen.

Wat betreft de opmerking van jouw advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud van je zus over jullie situatie in Georgië als intern ontheemden nadat je ouders Abchazië in de periode 1991-1992 moesten verlaten, en naar de vrees voor een oorlog door het conflict in Oekraïne en de vrees dat jij en je zus hetzelfde zouden moeten meemaken dan wat je vader had meegemaakt (CGVS zus, pg. 12 & 13), dient te worden opgemerkt dat deze elementen eerder door je ouders werden aangehaald in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Deze elementen werden door het CGVS en de RvV onderzocht en hebben geen aanleiding gegeven tot een internationale beschermingsstatus (RvV, arrestnr. 303183, pg. 2-5). Er dient herhaald te worden dat inzake het verzoek van je ouders het CGVS een beslissing 'kennelijk ongegrond' nam op 28 november 2022 en dat het beroep dat je ouders aantekenden tegen deze beslissing op 14 maart 2024 verworpen werd door de RvV. Je ouders tekenden geen hoger cassatieberoep aan. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van jouw ouders werd genomen, wordt verwezen naar hun beslissing waarvan een kopie werd toegevoegd aan je administratief dossier. Bijgevolg vormen dit geen motieven die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Wat betreft de opmerkingen van je advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud van je zus in verband met het trauma dat je vader opliep door de oorlog tussen Rusland en Georgië in 2008, de psychologische behandelingen (en medicatie) die hij hiervoor kreeg, en het gegeven dat jij en je zus hier geïntegreerd zijn, de Franse taal spreken, vriendjes hebben gemaakt, en hier naar school gaan (CGVS zus, pg. 12 & 13), kan verwezen worden naar de bespreking van deze elementen eerder in deze beslissing (zie supra.).

De overige door jouw ouders neergelegde documenten – nl. je vluchtelingenkaart uit Georgië, je geboortecertificaat, een medisch attest over je afwezigheid tijdens de asielpprocedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), de vluchtelingenkaart van je zus, het geboortecertificaat van je zus, de schoolattesten van je zus, een attest dat je moeder de Franse taal machtig is, en een attest dat je moeder een cursus inburgering volgt - wijzigden voorgaande vaststellingen niet. Deze tonen immers louter aan dat jij en je zus als intern ontheemden leefden in Georgië met je ouders, dat je zus hier naar school gaat, en dat je moeder de Franse taal machtig is en een cursus inburgering volgt, wat op zich niet betwist wordt in deze beslissing. Voorts tonen deze documenten ook de identiteit en herkomst uit Georgië van jou en je zus aan wat evenmin ter discussie staat in deze beslissing.

Rekening houdend met voorgaande, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens de verklaringen van jouw ouders ben je een Georgisch staatsburger van Georgische origine. Je bent geboren te Tbilisi op 30 oktober 2018 en je bent dus minderjarig.

Je kwam samen met je vader Kv., K. (CGVS ref. XX/XXXXX, O.V. X.XXX.XXX), je moeder Kh., G. (CGVS ref. XX/XXXXX, O.V. X.XXX.XXX), en je broer Kv., An. (CGVS ref. XX/XXXXX, O.V. X.XXX.XXX) naar België. Jullie verlieten Georgië op 13 april 2022 uit vrees dat er oorlog met Rusland zou uitbreken in Georgië.

Op 19 april 2022 dienden je ouders een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Je moeder steunde daarbij haar verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als je vader. Hun verzoek, dat overeenkomstig artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend, werd afgesloten door het CGVS met een beslissing 'kenmerkend ongegrond' op 28 november 2022. Het beroep dat je ouders aantekenden tegen deze beslissing werd op 14 maart 2024 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Op 10 april 2024 diende je een eigen verzoek om internationale bescherming in. In het kader van jouw verzoek verklaarde je vader dat je niet kan terugkeren naar Georgië omdat jullie er door zijn psychologische problemen – je vader verklaarde een zware acute stressstoornis te hebben –, gezien deze in Georgië niet volledig kunnen behandeld worden, opnieuw in dezelfde situatie zouden belanden wat er toe zou kunnen leiden dat je vader en je moeder apart wonen. In het kader van jouw verzoek verklaarde je moeder over de psychologische problemen van je vader dat hij in Georgië heel veel stress had en soms ook in een kliniek lag, dat ze genooddaakt was om met hem samen te zijn waardoor ze niet genoeg aandacht kon geven aan jou en je broer, en dat jij en je broer door de stress, angst en zware omstandigheden van je vader ook stress hadden. Hierdoor ging je volgens je moeder ook niet naar de crèche en had je vader geen contact met jou en je broer. Je moeder gaf nog aan dat je door de psychologische problemen van je vader, en de stress en de zorgen die dit bij jou teweegbracht, op latere leeftijd begon te praten. Verder verklaarde ze dat je volledig geïntegreerd bent, dat je Frans spreekt, en dat je Georgisch wat verminderd is. Je kan volgens je moeder in het Georgisch niet lezen of schrijven waardoor het in Georgië voor jou nog veel moeilijker zal worden.

Je advocaat verwees aan het einde van je persoonlijk onderhoud in hoofde van jou en je broer nog naar jullie situatie in Georgië als intern ontheemden nadat je ouders Abchazië in de periode 1991-1992 moesten verlaten, naar het trauma dat je vader opliep door de oorlog tussen Rusland en Georgië in 2008 en de psychologische behandelingen (en medicatie) die hij hiervoor kreeg, en naar de vrees voor een oorlog door het conflict in Oekraïne en de vrees dat jij en je broer hetzelfde zouden moeten meemaken dan wat je vader had meegemaakt. Daarnaast verwees je raadsman naar het gegeven dat jij en je broer hier geïntegreerd zijn, dat jullie de Franse taal spreken, dat jullie hier vriendjes hebben gemaakt en graag naar school gaan.

Ter staving van je verzoek legde je de volgende documenten neer: je vluchtelingenkaart uit Georgië, schoolattesten uit België, je geboortecertificaat, een medisch attest over de afwezigheid van je broer tijdens de asielpprocedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), de vluchtelingenkaart van je broer, het geboortecertificaat van je broer, schoolattesten van je broer, twee psychologische attesten van je vader uit Georgië, een psychologische attest van je vader uit België dat werd opgemaakt in het kader van zijn 9ter aanvraag bij de DVZ, een attest van het judo van je broer, een attest dat je moeder de Franse taal machtig is, en een attest dat je moeder een cursus inburgering volgt.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

In casu blijkt immers dat je ten tijde van het persoonlijk onderhoud slechts 5 jaar oud was, en als dusdanig zelf niet bij machte bent om verklaringen af te leggen of eventuele stukken aan te brengen in het kader van je verzoek. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd er een persoonlijk onderhoud afgenomen met je vader Kv., K. (CGVS ref. XX/XXXXXX, O.V. X.XXX.XXX) en je moeder Kh., G. (CGVS ref. XX/XXXXXX, O.V. X.XXX.XXX), die aldus in de mogelijkheid verkeerden om de nodige elementen ter ondersteuning van je verzoek kenbaar te maken, om opmerkingen te formuleren evenals stukken neer te leggen. Je raadsman was eveneens aanwezig.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat de nodige garanties geboden werden in het kader van onderhavig procedureverloop.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door jouw ingediende verzoek om internationale bescherming voornamelijk berust op elementen die door jouw ouders werden aangehaald in hun verzoek om internationale bescherming.

In het kader van jouw verzoek verklaarde je vader dat je niet kan terugkeren naar Georgië omdat jullie er door zijn psychologische problemen – je vader verklaarde een zware acute stressstoornis te hebben -, gezien deze in Georgië niet volledig kunnen behandeld worden, opnieuw in dezelfde situatie zouden belanden wat er toe zou kunnen leiden dat je vader en je moeder apart wonen (CGVS, pg. 4 & 5). Je moeder verklaarde over zijn psychologische problemen dat hij in Georgië heel veel stress had en soms ook in een kliniek lag, dat ze genoodzaakt was om met hem samen te zijn waardoor ze niet genoeg aandacht kon geven aan jou en je broer, en dat jij en je broer door de stress, angst en zware omstandigheden van je vader ook stress hadden (CGVS, pg. 10). Hierdoor ging je volgens je moeder ook niet naar de crèche en had je vader geen contact met jou en je broer (CGVS, pg. 10). Je moeder gaf nog aan dat je door de psychologische problemen van je vader, en de stress en de zorgen die dit bij jou teweegbracht, op latere leeftijd begon te praten (CGVS, pg. 11).

Wat betreft de psychologische problemen van je vader dient te worden vastgesteld dat deze reeds onderzocht werden in het kader van het verzoek om internationale bescherming van je ouders en dat deze problemen geen aanleiding hebben gegeven tot een internationale beschermingsstatus. Inzake het verzoek van je ouders nam het CGVS een beslissing ‘kennelijk ongegrond’ op 28 november 2022. Het beroep dat je ouders aantekenden tegen deze beslissing werd op 14 maart 2024 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Er werd omtrent de psychologische problemen van je vader door de RvV geargumenteed dat (i) je ouders nalieten geobjectiveerde (medische) stavingstukken aan te reiken die een buitengewone kwetsbaarheid aantonen in die zin dat van je vader redelijkerwijze niet kan worden verwacht dat hij een beroep doet op de Georgische overheid; (ii) je ouders niet aannemelijk maakten dat de psychische problemen van je vader op zich vervolging zouden uitmaken, noch dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren of dat hem op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd; (iii) je ouders evenmin middels enig begin van bewijs aantoonde dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden; (iv) deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming; en (v) in tegenstelling tot hetgeen je ouders in hun verzoekschrift trachtten voor te houden, uit de verklaringen van je vader bleek dat hij in Georgië in 2014-2015 werd opgevolgd door een psycholoog en dat hij medicatie voorgeschreven kreeg, en dat uit niets bleek dat je vader bij terugkeer om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie niet opnieuw toegang zouden hebben tot of gebruik zou kunnen maken van de gezondheidszorg in Georgië (RvV, arrestnr. 303183, pg. 5). De ter terechtzitting bij de RvV neergelegde aanvullende nota met “kopie stukken 9ter aanvraag” door jouw ouders – je vader legde ook in het kader van jouw verzoek een psychologisch attest uit België neer dat werd opgemaakt in het kader van deze aanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) -, wierp hier volgens de RvV geen ander licht op (RvV, arrestnr. 303183, pg. 6 & 7). Er werd hieraan door de RvV nog toegevoegd dat een psychiater

vaststellingen kan doen omtrent de geestelijke gezondheidstoestand van een patiënt, doch bij het stellen van zijn diagnose afhankelijk is van de verklaringen van zijn patiënt. Hij kan vervolgens vermoedens hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden aangeven ten gevolge waarvan de klachten ontstonden. Nergens uit het door jouw ouders voorgelegde document bleek volgens de RvV dat de opsteller zich voor de vaststelling dat de vermelde psychische problemen het gevolg zijn van geweld ondergaan in Georgië heeft gesteund op andere gegevens dan de verklaringen van verzoeker. Deze documenten vormen volgens de RvV dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin de psychische problemen van je vader zijn ontstaan. Wat betreft de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van je vader werd nog vastgesteld dat dit geheel losstaat van de beroepsprocedure in het kader van het verzoek van jouw ouders om internationale bescherming.

Daarnaast wijzigen de verklaringen die jouw ouders over de psychologische problemen van jouw vader aflegden in jouw verzoek niets aan voorgaande vaststellingen van de RvV omwille van volgende pertinente redenen.

Vooreerst bevestigde je vader in het kader van jouw verzoek dat hij in Georgië psychologische begeleiding en medicatie kreeg voor zijn psychologische problemen. Je vader verklaarde dat hij na de oorlog in Georgië naar consultaties ging waarbij men verhalen aan mekaar vertelde, dat er medische behandelingen plaatsvonden met medicatie die soms bijwerkingen of verkeerde uitwerkingen hadden – hij stelde dat hij eens 2 dagen had doorgeslapen na het nemen van medicatie en als een 'lijk' was, dat ze nadien andere medicatie voorschreven maar dit hetzelfde effect had, en dat hij nadien stopte met het nemen van medicatie (CGVS, pg. 4 & 6) -, dat hij ook naar een klooster ging, dat hij na zijn vertrek uit het klooster genoodzaakt was om naar het ziekenhuis te gaan, dat hij vervolgens een tweede behandeling kreeg die beter was maar uiteindelijk niet het beste resultaat had geleverd, en dat de behandeling die hij in 2014-2015 kreeg geen goed resultaat had opgeleverd (CGVS, pg. 4). Je vader legde tevens twee psychologische attesten neer waaruit blijkt dat hij voor zijn psychologische problemen behandeld werd in Georgië. Uit het eerste attest (d.d. 19/07/2013) blijkt dat je vader van 2008 tot 2009 in een klooster was om te herstellen van een psychologisch trauma en uit het tweede attest blijkt dat je vader van maart 2009 tot januari 2010 werd opgenomen in het medisch centrum 'Olimpi' en er een behandeling kreeg van een psycho-neuroloog voor een acute depressieve toestand met psychomotorische stoornis. Er wordt hierin gesteld dat aan je vader na verbetering van zijn aandoening onderhoudstherapie met medicijnen en psychotherapiesessies aanbevolen werden.

Verder blijkt uit de verklaringen van je ouders dat een mogelijk actueel gebrek aan adequate behandeling in Georgië voor de psychologische problemen van je vader, zonder afbreuk te doen aan de ernst van deze problemen, geenszins verband houdt met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Je vader stelde dat hij in geval van terugkeer naar Georgië niet weet of hij toegang kan krijgen tot psychologische begeleiding, dat hij zich hierover niet geïnformeerd heeft, dat hij de psychologische begeleiding er niet meer vertrouwt gezien hij er een paar keer slecht van geworden is, en dat hij er de foute medicatie kreeg voorgeschreven (CGVS, pg. 5 & 6). Verder gaf je vader aan dat zijn ouders in Georgië in verschillende apotheken gevraagd hadden naar de medicatie die hij hier in België krijgt maar dat zij het niet konden vinden (CGVS, pg. 6). Je moeder voegde hieraan toe dat de medicatie die je vader krijgt in België, en de behandelingen die hij in het verleden kreeg in Georgië, niet gesubsidieerd worden in Georgië (CGVS, pg. 11 & 12). Je moeder gaf hierbij aan dat je grootouders hen in het verleden hielpen om de psychologische begeleiding te financieren maar dat ze gepensioneerd zijn. Je moeder bevestigde vervolgens dat het wel mogelijk is voor je vader om een dokter te bezoeken maar dat je vader geen psychologische begeleiding kan krijgen in Georgië omwille van financiële redenen (CGVS, pg. 12). Uit voorgaande verklaringen van je ouders - nl. het gegeven dat er een mogelijk actueel gebrek aan adequate behandeling in Georgië voor de psychologische problemen van je vader is omdat je vader er de psychologische begeleiding niet vertrouwt, omdat de medicatie die je vader hier in België krijgt niet beschikbaar zou zijn in Georgië, en omdat je ouders de psychologische begeleiding omwille van financiële redenen niet zouden kunnen betalen - blijkt dan ook geenszins dat een mogelijk gebrek aan adequate behandeling voor de psychologische problemen van je vader in geval van terugkeer naar Georgië enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden, noch dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet een verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit deze verklaringen van je ouders dat de psychische problemen van je vader op zich vervolging zouden uitmaken, noch dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren of dat hem op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd. Er kan nog worden toegevoegd dat je vader zich voor de beoordeling van zijn psychologische problemen dient te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn

gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit de verklaringen van je vader blijkt dat hij dergelijke procedure opstartte maar dat hij tot op heden nog geen antwoord heeft gekregen (CGVS, pg. 6).

In het licht van voorgaande vaststellingen vormt de verwijzing van jouw ouders naar de psychologische problemen van je vader dan ook geen motief dat een afzonderlijk verzoek voor jou kan rechtvaardigen.

Voorts verklaarde jouw moeder in jouw verzoek om internationale bescherming dat je volledig geïntegreerd bent, dat je Frans spreekt, dat je Georgisch wat is verminderd, en dat je in het Georgisch niet kan lezen of schrijven waardoor het in Georgië voor jou nog veel moeilijker zal worden (CGVS, pg. 11). Je ouders legden in dit verband ook schoolattesten neer. **Er dient te worden vastgesteld dat deze elementen geen verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.** Deze elementen betreffen louter je integratie in België en ressorteren niet onder de procedure internationale bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat je ondertussen gewend bent aan je leven in België, dat je Frans spreekt, en dat je Georgisch wat minder is waardoor een terugkeer naar je land van herkomst om die reden een aanpassing van jou zou vergen, kan hierin geen intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit gevonden worden. Bijgevolg vormt dit geen motief dat een afzonderlijk verzoek voor jou kan rechtvaardigen.

Wat betreft de opmerking van jouw advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud over jullie situatie in Georgië als intern ontheemden nadat je ouders Abchazië in de periode 1991-1992 moesten verlaten, en naar de vrees voor een oorlog door het conflict in Oekraïne en de vrees dat jij en je broer hetzelfde zouden moeten meemaken dan wat je vader had meegemaakt (CGVS, pg. 12 & 13), dient te worden opgemerkt dat deze elementen eerder door je ouders werden aangehaald in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Deze elementen werden door het CGVS en de RvV onderzocht en hebben geen aanleiding gegeven tot een internationale beschermingsstatus (RvV, arrestnr. 303 183, pg. 2-5). Er dient herhaald te worden dat inzake het verzoek van je ouders het CGVS een beslissing 'kennelijk ongegrond' nam op 28 november 2022 en dat het beroep dat je ouders aantekenden tegen deze beslissing op 14 maart 2024 verworpen werd door de RvV. Je ouders tekenden geen hoger cassatieberoep aan. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van jouw ouders werd genomen, wordt verwezen naar hun beslissing waarvan een kopie werd toegevoegd aan je administratief dossier. Bijgevolg vormen dit geen motieven die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Wat betreft de opmerkingen van je advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud in verband met het trauma dat je vader opliep door de oorlog tussen Rusland en Georgië in 2008 en de psychologische behandelingen (en medicatie) die hij hiervoor kreeg, en het gegeven dat je hier geïntegreerd bent, de Franse taal spreekt, vriendjes hebt gemaakt, en hier naar school gaat (CGVS, pg. 12 & 13), kan verwezen worden naar de bespreking van deze elementen eerder in deze beslissing (zie supra.).

De overige door jouw ouders in het kader van jouw verzoek neergelegde documenten – nl. je vluchtelingenkaart uit Georgië, je geboortecertificaat, een medisch attest over de afwezigheid van je broer tijdens de asielprocedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), de vluchtelingenkaart van je broer, het geboortecertificaat van je broer, schoolattesten van je broer, een attest van het judo van je broer, een attest dat je moeder de Franse taal machtig is, en een attest dat je moeder een cursus inburgering volgt - wijzen voorgaande vaststellingen niet. Deze tonen immers louter aan dat jij en je broer als intern ontheemden leefden in Georgië met je ouders, dat je broer hier naar school gaat en judolessen volgt, en dat je moeder de Franse taal machtig is en een cursus inburgering volgt, wat op zich niet betwist wordt in deze beslissing. Voorts tonen deze documenten ook de identiteit en herkomst uit Georgië van jou en je broer aan wat evenmin ter discussie staat in deze beslissing.

Rekening houdend met voorgaande, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, van de motiveringsplicht, van het rechtszekerheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van het gelijkheidsbeginsel.

Zij werken dit middel uit als volgt:

"[...]

1

Doordat de aangevochten beslissing dd. 26.9.2024 in haar motivering zich toespitst op het ontbreken van nieuwe elementen of het niet aanhalen van eigen feiten die een afzonderlijk verzoek van een minderjarige rechtvaardigen met het oog op de erkenning als vluchteling (in de zin van art.48/3) of voor subsidiaire bescherming (in de zin van art 48/4) , waardoor DVZ en het CGVS in casu in concreto geen rekening gehouden heeft met alle elementen van de zaak, nl.

de feitelijke omstandigheden waarom verzoekers in België een aanvraag tot asiel indienen , zoals hoger uiteengezet onder II of samengevat :

- het feit dat verzoekers niet kunnen terugkeren naar Georgie waar zij daar als georgisch staatsburger van abchazische origine of maw intern ontheemde personen, bijna ondergedoken dienen te leven en ten allen tijde het risico te lopen vervolgd te zullen worden door de georgische autoriteiten, weze het lokaal of nationaal, waar uit het hoger vermelde relaas blijkt dat de door verzoekers in Georgie verkregen medische en psychiatrische hulp niet volstaat of afdoende is ;

Terwijl overeenkomstig art. 62 van de vreemdelingenwet en artt. 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 alle administratieve beslissingen en bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden;

Dat in casu de door het CGVS opgegeven motivering duidelijk geen rekening houdt met alle omstandigheden eigen aan de zaak, zij eenvoudigweg en zichtbaar gemakkelijks halve zich toegespitst heeft op deze vermeende afwezigheid van nieuwe elementen of eigen feiten en zij de grond van de zaak niet onderzoekt en zij derhalve minstens de materiële motiveringsplicht schendt;

Verzoekers behoren tot een minderheid, nl intern ontheemde personen, dewelke door de overwegend christelijk orthodoxe georgiers gediscrimineerd worden, discriminatie dewelke door de georgische autoriteiten oogluikend toegestaan wordt ;

Georgie is voor verzoekers dan ook geen veilig land;

2.

Doordat de aangevochten beslissing dd. 26.9.2024 in haar motivering geen rekening houdt met het hoger belang van het kind en de rechten hieruit voortvloeiende voor verzoekers dewelke als minderjarigen een asielaanvraag ingediend hebben , waardoor DVZ en het CGVS in casu in concreto geen rekening gehouden heeft met alle elementen van de zaak, nl.

de feitelijke omstandigheden waarom verzoekers in België een aanvraag tot asiel indienen , zoals hoger uiteengezet onder II of samengevat :

dat zij als minderjarigen recht hebben op leven, gezondheid en onderwijs, basisrechten dewelke hen in Georgie ontnomen werden waar de Georgische autoriteiten de ouders van verzoekers onvoldoende bijgestaan hebben en onvoldoende hulp geboden hebben zowel op professioneel (discriminatie op de werkvloer) vlak als op privé vlak (huisvesting, medische en psychiatrische begeleiding, onderwijs ...);

verzoekers legden uit dat omwille van de niet afdoende psychiatrische hulp hun vader dronk en of zijn psychiatrische problemen mee naar huis bracht, waardoor het thuis geen leven meer was (vader riep en schreeuwde tegen echtgenote en kinderen), er niet kon gestudeerd worden zoals het hoort bij gebreke aan concentratie en omwille van de dagelijkse angst en stress in hoofd van verzoekers ;

Terwijl art 22bis Grondwet voorziet is het belang van het kind de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat;

Art 3.1. van het Kinderrechtenverdrag stelt zelfs dat het hoger belang van het kind de primordiale overweging moet zijn bij alle beslissingen mbt kinderen ; Elke instantie of orgaan, wettelijk, administratief of gerechtelijk is gebonden zich in overeenstemming te brengen met het principe van het hoger belang van het kind door zich systematisch af te vragen hoe de rechten en belangen van het kind zullen geaffecteerd worden door beslissingen en of akten ;

Het hoger belang van het kind is niet alleen een grondrecht, maar ook een juridisch principe (nl wanneer een juridische bepaling vatbaar is voor verschillende interpretaties, dan moet die interpretatie gekozen worden die het meest efficiënt het hoger belang van het kind dient), en tevens een procedureregels (nl wanneer een beslissing betrekking heeft op een kind, dan moet het besluitvormingsproces een evaluatie bevatten van de incidenties (positief of negatief) mbt het kind in kwestie) ;

Met het hoger belang van het kind dient uitdrukkelijk rekening gehouden te worden ; doch in casu werd hiermede geen rekening gehouden in het motiverend gedeelte van de bestreden beslissing;"

2.1.2. In een tweede middel beroepen verzoekers zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Dit middel wordt als volgt onderbouwd:

"Daar waar de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, maakt dit een schending uit van de zorgvuldigheidsplicht;

Vervolgens dient benadrukt te worden dat het bestuur verondersteld wordt slechts met kennis van zaken een bepaalde beslissing te nemen;

In casu nam de Staatssecretaris nochtans een beslissing zonder met de elementen, hogervermeld onder nr. I en zonder met de feitelijke omstandigheden vermeld onder II, rekening te houden;

Dat zij derhalve haar taak niet naar behoren vervuld heeft en als gevolg hiervan zij een beslissing genomen heeft zonder enige concrete informatie, een beslissing dewelke het lot van verzoeker bezegeld heeft;"

2.1.3. In een derde middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève).

Zij werken dit middel uit als volgt:

"Doordat het CGVS niet aanneemt dat er in hoofde van verzoekers wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van art. 1,A, lid 2 van de Conventie van Genève ;

Terwijl de gronden op basis waarvan verzoekers vrezen te worden vervolgd een combinatie inhoudt van 2 gronden : zijnde enerzijds als 'sociale groep', anderzijds omwille van hun statuut intern ontheemde personen, zodat hij wel degelijk onder de toepassing van art. 1,A, lid 2 van de Conventie van Genève vallen ;

a. Verzoekers behoren wel degelijk tot een bepaalde sociale groep ;

intern ontheemde personen vertegenwoordigen in Georgie een minderheid ;

b. Verzoekers vrezen tevens voor vervolging omwille van hun vluchtelingenstatus en het behoren tot een minderheid ;

dat zij als minderjarigen recht hebben op leven, gezondheid en onderwijs, basisrechten dewelke hen in Georgie ontnomen werden waar de Georgische autoriteiten de ouders van verzoekers onvoldoende bijgestaan hebben en onvoldoende hulp geboden hebben zowel op professioneel (discriminatie op de werkvloer) vlak als op privé vlak (huisvesting — cfr voorgebrachte attesten -, medische en psychiatrische begeleiding, onderwijs ...) ;

verzoekers legden uit dat omwille van de niet afdoende psychiatrische hulp hun vader dronk en of zijn psychiatrische problemen mee naar huis bracht, waardoor het thuis geen leven meer was (vader riep en schreeuwde tegen echtgenote en kinderen), er niet kon gestudeerd worden zoals het hoort bij gebreke aan concentratie en omwille van de dagelijkse angst en stress in hoofde van verzoekers ;

Aangezien de vrees tot vervolging in hoofde van verzoeker dan ook wel degelijk reëel en ernstig is waar er daadwerkelijk een direct gevaar bestaat voor verzoeker, zodat hij dient erkend te worden als vluchteling;"

2.1.4. In een vierde middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Zij lichten dit middel toe als volgt:

"Doordat het CGVS het principe van de subsidiaire beschermingsstatus schendt ;

Het CGVS is immers van mening dat, niettegenstaande zij over een zekere appreciatiemarge beschikken en beweren de beschikbare informatie grondig geanalyseerd te hebben, zij menen dat er voor burgers uit Georgie actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict ;

Terwijl dat deze vaststelling mogelijks correct is in theorie doch in casu zeker niet van toepassing is;

Georgie is sedert 10.7.2023 niet meer beschouwd als een veilig land ;

Het reëel risico voor verzoekers om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict staat dan ook vast ;

Doch niettegenstaande de algemene veiligheidssituatie in Georgie misschien theoretisch in orde is, is zij dat niet in de praktijk en blijft de loutere aanwezigheid van verzoekers in Georgie (gelet op alle hoger aangehaalde elementen) nog steeds een ernstig risico op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in art. 48/4, §2,c van de vreemdelingenwet;

dat het verkieslijker had geweest dat het CGVS niet algemeen zou geoordeeld hebben toch in casu het dossier van verzoekers individueel, rekening houdend met alle hoger vermelde elementen, zou

geapprecieerd hebben, wat tot toekenning van minstens de subsidiaire beschermingsstatus zou geleid hebben;”

2.1.5. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad in hoofddorde om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Ter terechtzitting maken verzoekers, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, waarin zij uitgebreid verwijzen naar informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Te dezen kan worden vastgesteld dat verzoekers niet de minste duiding geven bij de door hen aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel. Er dient in dit kader verder te worden opgemerkt dat het gelijkheidsbeginsel enkel dan kan zijn geschonden wanneer er sprake is van vergelijkbare situaties die op een verschillende wijze worden behandeld. Er is voorts geen sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel wanneer het onderscheid, dat de wetgever voor vergelijkbare situaties heeft gemaakt, gestoeld is op objectieve criteria, wanneer de ongelijke behandeling een legitiem doel nastreeft, wanneer het gemaakte onderscheid adequaat of pertinent is om het nagestreefde legitiem doel te bereiken en wanneer de ongelijke behandeling proportioneel is ten aanzien van het nagestreefde doel. Verzoekers tonen niet aan dat, waarom of op welke wijze *in casu* aan de voorwaarden zou zijn voldaan opdat het gelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden.

Verzoekers voeren voorts de schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel, doch geven niet de minste toelichting wat zij hiermee bedoelen of over de wijze waarop zij dit beginsel *in casu* geschonden achten.

Verzoekers geven evenmin aan op welk beginsel zij doelen waar zij zich, benevens op de voormelde beginselen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, beroepen op *“het beginsel van behoorlijk bestuur”*. Ook preciseren zij niet waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook deze schending niet op dienstige wijze uiteengezet.

2.3.3. Wat betreft het betoog van verzoekers dat rekening gehouden dient te worden met het hoger belang van het kind, waarbij zij verwijzen naar artikel 22*bis* van de Grondwet en artikel 3.1. van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. *In casu* komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij de beschermingsverzoeken van de minderjarige verzoekers al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die

niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het "*belang van het kind*" is in die zin in het specifieke kader van zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook overweging 2.3.5.). Zo werd het persoonlijk onderhoud van verzoeker afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd en werd het persoonlijk onderhoud van verzoekster afgenomen door haar ouders gelet op haar jonge leeftijd en gebrek aan voldoende onderscheidingsvermogen om dit zelf te doen. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoekers minderjarig zijn en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hen van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden de jonge leeftijd van verzoeker. Met het louter theoretisch betoog over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoekers, maken verzoekers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal door *in casu* te oordelen dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratieve dossier, van oordeel is dat er voor je, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd je tijdens de procedure bijgestaan door je wettelijke vertegenwoordigers, namelijk je ouders; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen op professionele en verantwoorde wijze te behandelen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

In casu blijkt immers dat je ten tijde van het persoonlijk onderhoud slechts 5 jaar oud was, en als dusdanig zelf niet bij machte bent om verklaringen af te leggen of eventuele stukken aan te brengen in het kader van je verzoek. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd er een persoonlijk onderhoud afgenomen met je vader Kv., K. (CGVS ref. XX/XXXXX, O.V. X.XXX.XXX) en je moeder Kh., G. (CGVS ref. XX/XXXXX, O.V. X.XXX.XXX), die aldus in de mogelijkheid verkeerden om de nodige elementen ter ondersteuning van je verzoek kenbaar te maken, om opmerkingen te formuleren evenals stukken neer te leggen. Je raadsman was eveneens aanwezig.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat de nodige garanties geboden werden in het kader van onderhavig procedureverloop.”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.6. Verzoekers, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders, dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 26 september 2024, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”, waarbij hun verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt “Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.” De ouders van verzoekers dienden zelf een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd door de

commissaris-generaal geweigerd op 28 november 2022, hetgeen bevestigd werd bij arrest nr. 303 183 van de Raad van 14 maart 2024. Deze beslissing en beoordeling zijn bijgevolg definitief.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die aparte verzoeken rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. In eerste instantie wordt er tijdens de administratieve procedure gewezen op de psychologische problemen van de vader van verzoekers.

2.3.8.1. Verzoeker en de ouders van verzoekers, in hoofde van verzoekster, verklaarden hierover bij het commissariaat-generaal het volgende, zoals blijkt uit de samenvatting hiervan in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van respectievelijk verzoeker en verzoekster:

“Jij verklaarde dat je vader veel stress had in Georgië, dat hij niet kon gaan werken, en dat je moeder hem troostte. Je gaf verder aan dat je je best doet hier en jullie voor een betere toekomst naar hier zijn gekomen. Je vader neemt nu medicijnen en het gaat duidelijk beter met hem (CGVS, pg. 4). Je denkt voorts dat als je terug gaat naar Georgië je vader zich nog steeds zorgen zou maken, dat hij bezorgd en gestresseerd zou zijn, en dat je moeder hem opnieuw zou moeten troosten. Jij en je zus zouden daardoor gestresseerd zijn en minder of niet kunnen studeren (CGVS, pg. 5). In het kader van jouw zus haar verzoek verwezen jouw ouders ook naar de psychologische problemen van je vader. Je vader verklaarde dat je niet kan terugkeren naar Georgië omdat jullie er door zijn psychologische problemen – je vader verklaarde een zware acute stressstoornis te hebben –, gezien deze in Georgië niet volledig kunnen behandeld worden, opnieuw in dezelfde situatie zouden belanden wat er tot zou kunnen leiden dat je vader en je moeder apart wonen (CGVS zus, pg. 4 & 5). Je moeder verklaarde over zijn psychologische problemen dat hij in Georgië heel veel stress had en soms ook in een kliniek lag, dat ze genoodzaakt was om met hem samen te zijn waardoor ze niet genoeg aandacht kon geven aan jou en je zus, en dat jij en je zus door de stress, angst en zware omstandigheden van je vader ook stress hadden (CGVS zus, pg. 10). Hierdoor ging je zus volgens je moeder ook niet naar de crèche en had je vader geen contact met jou en je zus (CGVS zus, pg. 10). Je moeder gaf nog aan dat je zus door de psychologische problemen van je vader, en de stress en de zorgen die dit bij haar teweegbracht, op latere leeftijd begon te praten (CGVS zus, pg. 11).”

“Op 10 april 2024 diende je een eigen verzoek om internationale bescherming in. In het kader van jouw verzoek verklaarde je vader dat je niet kan terugkeren naar Georgië omdat jullie er door zijn psychologische problemen – je vader verklaarde een zware acute stressstoornis te hebben –, gezien deze in Georgië niet volledig kunnen behandeld worden, opnieuw in dezelfde situatie zouden belanden wat er toe zou kunnen leiden dat je vader en je moeder apart wonen. In het kader van jouw verzoek verklaarde je moeder over de psychologische problemen van je vader dat hij in Georgië heel veel stress had en soms ook in een kliniek lag, dat ze genoodzaakt was om met hem samen te zijn waardoor ze niet genoeg aandacht kon geven aan jou en je broer, en dat jij en je broer door de stress, angst en zware omstandigheden van je vader ook stress hadden. Hierdoor ging je volgens je moeder ook niet naar de crèche en had je vader geen contact met jou en je broer. Je moeder gaf nog aan dat je door de psychologische problemen van je vader, en de stress en de zorgen die dit bij jou teweegbracht, op latere leeftijd begon te praten.”

2.3.8.2. De Raad stelt, in navolging van de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoeker en de ouders van verzoekers in hoofde van verzoekster tijdens hun persoonlijke onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegden blijkt dat verzoekers hun eigen verzoeken om internationale bescherming op dit punt berusten op dezelfde gronden die hun ouders reeds aanhaalden ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 5-6, notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 5-6 en 10-12). Bij 's Raads arrest nr. 303 183 van 14 maart 2024 werd besloten dat verzoekers' ouders niet als vluchteling worden erkend en dat hen de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. In dit arrest werd, in navolging van het commissariaat-generaal, onder

meer geoordeeld dat de psychologische problemen van de vader van verzoekers niet nopen tot het toekennen van internationale bescherming. De Raad verwijst naar de omstandig gemotiveerde overwegingen in dit arrest waarop dit geschraagd is (zie overweging 4.3., p. 5 en overwegingen 4.2. en 4.3., p. 6). Deze beoordeling is, bij ontstentenis van een ingediend cassatieberoep, definitief.

De Raad stipt aan dat de huidige verzoeken om internationale bescherming van de kinderen en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de verzoeken van de ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoekers gelden.

Waar verzoekers zich uitsluitend verlaten op dezelfde gronden die hun ouders aanhaalden ter staving van hun beschermingsverzoeken, *i.e.* een vrees omwille van het feit dat hun vader kampt met psychologische problemen, brengen zij alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.8.3. Daarnaast oordeelt de Raad dat de verklaringen die verzoekers' ouders aflegden tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij aflegden bij het commissariaat-generaal in naam voor verzoekster geen ander licht werpen op deze definitieve beoordeling. De bestreden beslissingen oordelen in dit verband terecht als volgt:

“Vooreerst bevestigde je vader in het kader van jouw verzoek dat hij in Georgië psychologische begeleiding en medicatie kreeg voor zijn psychologische problemen. Je vader verklaarde dat hij na de oorlog in Georgië naar consultaties ging waarbij men verhalen aan mekaar vertelde, dat er medische behandelingen plaatsvonden met medicatie die soms bijwerkingen of verkeerde uitwerkingen hadden – hij stelde dat hij eens 2 dagen had doorgeslapen na het nemen van medicatie en als een ‘lijk’ was, dat ze nadien andere medicatie voorschreven maar dit hetzelfde effect had, en dat hij nadien stopte met het nemen van medicatie (CGVS, pg. 4 & 6) -, dat hij ook naar een klooster ging, dat hij na zijn vertrek uit het klooster genoodzaakt was om naar het ziekenhuis te gaan, dat hij vervolgens een tweede behandeling kreeg die beter was maar uiteindelijk niet het beste resultaat had geleverd, en dat de behandeling die hij in 2014-2015 kreeg geen goed resultaat had opgeleverd (CGVS, pg. 4). Je vader legde tevens twee psychologische attesten neer waaruit blijkt dat hij voor zijn psychologische problemen behandeld werd in Georgië. Uit het eerste attest (d.d. 19/07/2013) blijkt dat je vader van 2008 tot 2009 in een klooster was om te herstellen van een psychologisch trauma en uit het tweede attest blijkt dat je vader van maart 2009 tot januari 2010 werd opgenomen in het medisch centrum ‘Olimpi’ en er een behandeling kreeg van een psycho-neuroloog voor een acute depressieve toestand met psychomotorische stoornis. Er wordt hierin gesteld dat aan je vader na verbetering van zijn aandoening onderhoudstherapie met medicijnen en psychotherapie sessies aanbevolen werden.

Verder blijkt uit de verklaringen van je ouders dat een mogelijk actueel gebrek aan adequate behandeling in Georgië voor de psychologische problemen van je vader, zonder afbreuk te doen aan de ernst van deze problemen, geenszins verband houdt met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Je vader stelde dat hij in geval van terugkeer naar Georgië niet weet of hij toegang kan krijgen tot psychologische begeleiding, dat hij zich hierover niet geïnformeerd heeft, dat hij de psychologische begeleiding er niet meer vertrouwt gezien hij er een paar keer slecht van geworden is, en dat hij er de foute medicatie kreeg voorgeschreven (CGVS, pg. 5 & 6). Verder gaf je vader aan dat zijn ouders in Georgië in verschillende apotheken gevraagd hadden naar de medicatie die hij hier in België krijgt maar dat zij het niet konden vinden (CGVS, pg. 6). Je moeder voegde hieraan toe dat de medicatie die je vader krijgt in België, en de behandelingen die hij in het verleden kreeg in Georgië, niet gesubsidieerd worden in Georgië (CGVS, pg. 11 & 12). Je moeder gaf hierbij aan dat je grootouders hen in het verleden hielpen om de psychologische begeleiding te financieren maar dat ze gepensioneerd zijn. Je moeder bevestigde vervolgens dat het wel mogelijk is voor je vader om een dokter te bezoeken maar dat je vader geen psychologische begeleiding kan krijgen in Georgië omwille van financiële redenen (CGVS, pg. 12). Uit voorgaande verklaringen van je ouders - nl. het gegeven dat er een mogelijk actueel gebrek aan adequate behandeling in Georgië voor de psychologische problemen van je vader is omdat je vader er de psychologische begeleiding niet vertrouwt, omdat de medicatie die je vader hier in België krijgt niet beschikbaar zou zijn in Georgië, en omdat je ouders de psychologische begeleiding omwille van financiële redenen niet zouden kunnen betalen - blijkt dan ook geenszins dat een mogelijk gebrek aan adequate behandeling voor de psychologische problemen van je vader in geval van terugkeer naar Georgië enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden, noch dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet een verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit deze verklaringen van je ouders dat de psychische problemen van je vader op zich vervolging zouden uitmaken, noch dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren of dat hem op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontczegd of opzettelijk worden geweigerd. Er kan nog worden toegevoegd dat je vader zich voor de beoordeling van zijn psychologische problemen dient te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor

een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit de verklaringen van je vader blijkt dat hij dergelijke procedure opstartte maar dat hij tot op heden nog geen antwoord heeft gekregen (CGVS, pg. 6).

In het licht van voorgaande vaststellingen vormt de verwijzing van jouw ouders naar de psychologische problemen van je vader dan ook geen motief dat een afzonderlijk verzoek voor jou kan rechtvaardigen."

Het louter ontkennen dat hun ouders zich in Georgië kunnen beroepen op bescherming, doet geen afbreuk aan het voormelde.

2.3.8.4. Het betoog in het verzoekschrift dat verzoekers door een gebrek aan hulp/bescherming vanwege de Georgische autoriteiten aan/van hun ouders geen normaal leven konden leiden, hun recht op leven, gezondheid en onderwijs geschonden werden en zij niet konden studeren door gebrek aan concentratie, kan niet worden aangenomen. Uit het voorgaande blijkt niet dat verzoekers' ouders geen beroep konden doen op de Georgische autoriteiten. Verder oordeelt de Raad dat de gevolgen voor verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade uitmaken. Dat verzoeker niet goed kon studeren in Georgië door deze situatie, neemt niet weg dat hij wel naar school kon. Dat verzoekster pas later is beginnen spreken en niet naar de crèche kon door de situatie zijn slechts blote beweringen. In ieder geval kan zij – mogelijks door de verbeterde situatie van hun vader – nu wel spreken en naar school gaan. Tot slot benadrukt de Raad dat, mocht de psychologische situatie van hun vader of van henzelf verslechteren, zij zich kunnen beroepen op de hulp en/of bescherming in Georgië aanwezige autoriteiten.

2.3.9. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud van verzoekster maakte de advocaat van verzoekers opmerkingen over hun situatie in Georgië als intern ontheemden nadat hun ouders Abchazië in de periode 1991-1992 moesten verlaten, over de vrees voor een oorlog door het conflict in Oekraïne en de vrees dat verzoekers hetzelfde zouden moeten meemaken als wat hun vader had meegemaakt. In het verzoekschrift verwijzen verzoekers tevens naar het feit dat zij behoren tot een minderheidsgroep, met name intern ontheemden uit Abchazië.

De Raad stelt vast dat uit het gestelde bij het commissariaat-generaal van hun advocaat en het gestelde in het verzoekschrift blijkt dat zij hun eigen verzoeken om internationale bescherming ook op dit punt grotendeels berusten op dezelfde gronden die hun ouders reeds aanhaalden ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming. De beoordeling van deze verzoeken – waarin naar voren komt dat er geen concrete aanwijzingen zijn dat hun vrees voor een inval in Georgië door Rusland reëel is, dat de problemen die zij kenden als intern ontheemden naar aard, intensiteit en draagwijdte niet zwaarwichtig genoeg zijn om te worden beschouwd als daden van vervolging in de zin van de Verdrag van Genève, noch als ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en dat zij in dit verband kunnen rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten – is, zo weze herhaald, definitief. De Raad verwijst in dit verband naar de omstandig gemotiveerde overwegingen 4.1. en 4.2. (p. 2-5) in arrest nr. 303 183, gewezen ten aanzien van verzoekers' ouders.

Waar verzoekers zich uitsluitend verlaten op dezelfde gronden die hun ouders aanhaalden ter staving van hun beschermingsverzoeken, *i.e.* een vrees voor een oorlog in Georgië en omwille van het feit dat zij intern ontheemd zijn, brengen zij alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De louter blote bewering in het verzoekschrift dat zij als intern ontheemden uit Abchazië ondergedoken moeten leven en vervolgd worden, is dan ook geenszins dienstig en doet geen afbreuk aan de beoordeling die reeds werd gemaakt in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van hun ouders.

Verder maakte verzoekers' advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud van verzoekster nog een opmerking in verband met het trauma dat hun vader opliep door de oorlog tussen Rusland en Georgië in 2008 en de psychologische behandelingen (en medicatie) die hij hiervoor kreeg. In deze kan dienstig verwezen worden naar het voorgaande. In zoverre verzoekers (of hun advocaat) met deze opmerking of in het verzoekschrift insinueren dat de psychologische problemen van verzoekers' vaders het gevolg zijn van hun situatie als intern ontheemden uit Abchazië, merkt de Raad op dat dit niet duidelijk blijkt uit de verklaringen van verzoekers. Los daarvan maken zij – gelet op hetgeen voorafgaat – niet aannemelijk dat zij voor de psychologische problemen van hun vader, al dan niet omwille van het feit dat zij intern ontheemden uit Abchazië zijn, geen beroep kunnen doen op de Georgische autoriteiten.

2.3.10. Verder oordeelt de commissaris-generaal terecht dat de verklaringen die verzoeker en hun ouders in naam van verzoekster aflegden bij het commissariaat-generaal over hun leven in België (en schoolgang in Georgië) geen eigen feiten zijn die een apart verzoek in hun hoofde rechtvaardigen. In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt in dit verband naar recht het volgende overwogen:

“Voorts verklaarde je dat er in 2019 het coronavirus was, dat je thuis was, en dat je niet naar school kon gaan in Georgië (CGVS, pg. 4). Je gaf verder aan dat je hier in België wil blijven omdat je in Moldavië [lees: Georgië] niet goed kon studeren – je moest online studeren en de verbinding was niet altijd perfect -, omdat je hier aan judo doet, omdat je hier vrienden hebt gemaakt, en omdat je ervan houdt om Frans te spreken (CGVS, pg. 5). Je legde in dit verband schoolattesten en een attest van het judo neer. Er dient te worden vastgesteld dat deze elementen geen verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming. Deze elementen betreffen louter je integratie in België en ressorteren niet onder de procedure internationale bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat je ondertussen gewend bent aan je leven in België, dat je niet zo goed kon studeren in Moldavië [lees: Georgië] tijdens corona – je gaf aan dat je online moest studeren en dat de verbinding niet altijd perfect was -, dat je hier aan judo doet, dat je hier vrienden hebt gemaakt, en dat je ervan houdt om Frans te spreken waardoor een terugkeer naar je land van herkomst om die redenen een aanpassing van jou zou vergen, kan hierin geen intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit gevonden worden. Er kan hierbij aanvullend nog worden opgemerkt dat je tijdens het persoonlijk onderhoud, wat betreft je bewering dat je niet goed kon studeren in Georgië en je online les kreeg tijdens corona, gevraagd werd of de andere kindjes van je school ook online studeerden of naar school gingen. Je verklaarde toen dat de meesten online school kregen (CGVS, pg. 5). Voorts haalde je geen enkele concrete en geloofwaardige reden aan waaruit zou kunnen blijken dat je in geval van terugkeer geen toegang zou hebben tot onderwijs in je land van herkomst. Bijgevolg vormen dit geen motieven die een afzonderlijk verzoek voor jou kunnen rechtvaardigen.”

De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt te dezen terecht als volgt:

“Voorts verklaarde jouw moeder in jouw verzoek om internationale bescherming dat je volledig geïntegreerd bent, dat je Frans spreekt, dat je Georgisch wat is verminderd, en dat je in het Georgisch niet kan lezen of schrijven waardoor het in Georgië voor jou nog veel moeilijker zal worden (CGVS, pg. 11). Je ouders legden in dit verband ook schoolattesten neer. Er dient te worden vastgesteld dat deze elementen geen verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming. Deze elementen betreffen louter je integratie in België en ressorteren niet onder de procedure internationale bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat je ondertussen gewend bent aan je leven in België, dat je Frans spreekt, en dat je Georgisch wat minder is waardoor een terugkeer naar je land van herkomst om die reden een aanpassing van jou zou vergen, kan hierin geen intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit gevonden worden. Bijgevolg vormt dit geen motief dat een afzonderlijk verzoek voor jou kan rechtvaardigen.”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.11. In het verzoekschrift halen verzoekers de veiligheidssituatie in Georgië aan en betogen zij dat, hoewel de algemene veiligheidssituatie in Georgië misschien theoretisch in orde is, dit in de praktijk niet het geval is en hun loutere aanwezigheid aldaar nog steeds een risico inhoudt op een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De Raad oordeelt dat verzoekers geen elementen voorleggen waaruit blijkt dat er zich op heden een gewapend conflict zou afspelen in Georgië. Tevens beschikt de Raad geenszins over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt. Gelet op het feit dat er in Georgië geen (intern) gewapend conflict plaatsvindt, wijst de Raad erop dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt.

2.3.12. Verder wijzen verzoekers in het verzoekschrift (en hun ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota) op het gegeven dat Georgië niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst.

Georgië fungeert inderdaad niet langer op de lijst van veilige landen van herkomst in het meest recente koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024). Ten tijde van de persoonlijke onderhouds die verzoeker enerzijds en hun ouders in hoofde van verzoekster anderzijds op 9 juli 2024 bij het commissariaat-generaal hebben aangelegd, werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd.

De Raad is van oordeel dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekers thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst niet betekent dat de commissaris-generaal, dan wel de Raad niet langer meer tot het besluit zouden kunnen komen dat er in hoofde van een Georgische onderdaan geen nood is aan internationale bescherming of dat de Georgische onderdanen die momenteel in België internationale

bescherming vragen, geconfronteerd worden met problemen die noodzakelijkerwijs allemaal vallen onder vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Ongeacht of een land beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, is het aan de verzoeker om internationale bescherming om op een concrete manier aan te tonen dat er in diens hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming. *In casu* hebben verzoekers de mogelijkheid gekregen om eigen elementen aan te halen die een afzonderlijk onderzoek voor hen rechtvaardigen, werden zij in het kader hiervan gehoord bij het commissariaat-generaal en heeft er een individueel onderzoek plaatsgevonden. De commissaris-generaal is op basis van alle stukken van het dossier tot het besluit gekomen dat verzoekers geen eigen elementen hebben aangehaald die een afzonderlijk onderzoek voor hen rechtvaardigen. Het feit dat Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt beschouwd, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissingen en die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden bevonden.

2.3.13. In hun ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota verwijzen verzoekers uitgebreid naar algemene informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië. De Raad merkt op dat deze informatie niet relevant is voor zover zij betrekking heeft op de situatie van de LGBTQI-gemeenschap en politieke opposanten in Georgië. Wat betreft de informatie inzake geweld tegen vrouwen, benadrukt de Raad dat een vrees voor vervolging *in concreto* dient te worden aangetoond en dat het louter aanleveren van algemene informatie hiervoor geenszins afdoende is. Verzoekster – een minderjarig meisje dat samen met haar ouders naar België trok – geeft niet de minste persoonlijke invulling – zoals ten aanzien van wij zij deze vrees koestert, waarom zij deze vrees koestert, of zij hier in het verleden reeds mee te maken kreeg, etc. – aan deze beweerde vrees. Met een loutere verwijzing naar algemene informatie inzake huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen in Georgië, maakt zij in ieder geval geenszins *in concreto* aannemelijk dat zij ten aanzien van Georgië een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade dient te koesteren. Daarnaast stelt de Raad vast dat door verzoekster in het kader van de administratieve procedure van haar beschermingsverzoek op geen enkel moment melding werd gemaakt van een vrees in haar hoofde voor huiselijk geweld. Dit doet dan ook reeds in ernstige mate twijfelen aan de geloofwaardigheid van deze vermeende en hypothetische persoonlijke vrees. Daarnaast oordeelt de Raad dat de door verzoekers aangehaalde informatie geen afbreuk vermag te doen aan de voormelde pertinente overwegingen inzake hun individuele situatie. Ook met de overige informatie over de algemene situatie in Georgië slagen verzoekers er niet in een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Zij komen immers niet verder dan een algemene verwijzing naar de huidige algemene situatie in Georgië zonder deze te betrekken op hun persoon.

2.3.14. Tot slot voeren verzoekers in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde en nog niet aan bod gekomen documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.3.15. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek voor hen rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.16. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij het commissariaat-generaal door een gespecialiseerde *protection officer* werden gehoord en dat verzoekster niet kon worden gehoord omdat zij wegens haar jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, maar dat haar ouders wel gehoord werden in haar naam. Tijdens dit interview kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat en een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.17. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.18. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtzoekende gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoekers tonen met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maken een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

2.3.19. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.20. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS